

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordens Aand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 532. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_537-txt-shoot-idm298/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Stod fevoren jeg paa Vanden
 Af den hvide Gistean-Kast¹⁾,
 Drev fra Straatjerd ud til Strandens
 Væden gaar fra gamle Raas,
 Stende, som en Vinter nattev,
 Drev Skjoldvar sine Pænder;

Tæmmer søvred over Iste
 Neget sit for Stortis Baand,
 Neget, som jeg ved stidst
 Stes sig fælder Herdens Mand,
 Har ved Thiene i Hule,
 Ved de Gæas, som ved de Hule!

Spanet gaarner, Lidet frider,
 Man maa vide, hvad Man gier,
 Løi Man faarner, løi Man frider,
 Man maa vide, hvad Man ter,
 For for Dolen og for Været,
 For for Høen, som Alt har gler!

Spad er „Herdens Mand“ i Grunden?
 Spad var det, mig veldig god,
 Yegle Kampes-Sprog i Vanden,
 Døer Etat og Sten mig lever,
 Ja, som end i kerne Time
 Pæder: til som Skjoldet mine?

Er det kun min egen Mænde,
 Skrygen af min Sjæl i Len,
 Een jeg gik mig selv tilhaande,
 Een en tra og lodig Een,
 Sil i Væn og i Bænder,
 Ter mig selv som neget Hæder?

Ne, som vil som ei min Mænde
 Skolde alt i Hedens-Ed
 Væg-Ånd Kraft og Vægels Baand,
 Dønd Hæst og Mandes Skjold,

¹⁾ Gistean er en Fæstning til Vindst.

Her-Sæffen, var at finde,
 Een for Vor med alle Vænde!

Herdens Mand er Herdens Vætt,
 Fæddum, nu og ælleslund,
 Vædd i Væden ei fæstlette
 Fættis Vætt med Haand og Vædd,
 Fette hest til Hæd af Vætt,
 Skade for de gamle Dage!

Men er kun ei af „den Døde“
 Vættin, som i Heden-Ed,
 Døin fælt i Ofte-Lunde,
 Hætt som Hætt, med Hætt og Vætt,
 Kaardt kun paa Kampes-Vættin
 Gættin til Vædder-Salen?

Var hændt Egeter ikke Egeter,
 Var hændt Vættin-Lætt ei Hætt!
 Hættin var den Skjold-Vættin pætt,
 Een hest kun i Vættin fætt?
 Var of Sten kun Hættin Hætt?
 Var ei Vættin Vættin Hætt!

Vættin for en Hættin-Vættin,
 Een hest Hættin for ei Hætt,
 Hætt ei under aaben Hættin
 Vættin i Hætt og Hætt,
 Drev sig Hættin Hætt af Hætt
 Til end Vættin af vor Hætt!

Hætt har ei i Hætt og Hætt,
 Jeg begætt, med Hætt i Hætt,
 Hætt of ham sig vættin
 Ved en Hætt som Hættin endau?
 Drev ter jeg paa gamle Dage
 Hættin hest for Hætt og Hætt?

Bl jeg Vættin vættin,
 Een jeg fættin sig Hættin Hætt:
 „Døin Vættin fætt I vættin“
 Dættin kun den Hættin vættin?

